

Erhverv, samt til saadan forudbestaaende Forringelse af Erhvervsevnen, som maa antages at forværre Ulykkestilfældets Følger, derunder Men af tidligere Ulykkestilfælde.

§ 35.

Forsaavidt Renten fastsættes efter en Invaliditetsgrad af 50 pCt. eller derover, begynder den at løbe fra den Dag, da Dagpengene ophører. I alle andre Tilfælde begynder den at løbe fra Dagen for Direktoratets Afgørelse af Invaliditetsspørgsmaalet.

§ 36.

Stk. 1. *Det paahviler en Rentenyder at meddele Direktoratet Underretning om enhver Forandring i hans Forhold, som kan formodes at medføre Nedsættelse eller Bortfald af Renten, ligesom Direktoratet skal være opmærksom paa, om saadan Forandring indtræder.*

Stk. 2. *Direktoratet er bemyndiget til at udsende en eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Rentenyderes Erhvervsevne eller indkalde Rentenydere til Kontrol. Forsaavidt Rentenyderen vanskeliggør Direktoratets Undersøgelse, kan Direktoratet, naar det anser det for sandsynligt, at Afgørelsen vil komme til at gaa ud paa, at Renten skal inddrages eller nedsættes, midlertidig standse Udbetalingen af Renten helt eller delvis. Udgifterne til Kontrol afholdes af vedkommende Forsikringsforbund.*

Stk. 3. *Hvis en Rentenyder mod bedre Vidende, jfr. Stk. 1, uberettiget har oppebaaret Rente i Henhold til nærværende Lov, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret, efter Socialministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af paagældende, eventuelt hans Dødsbo.*

Stk. 4. *Skønner Direktoratet, at de Omstændigheder, der har været bestemmende for Fastsettelsen af Renten, har forandret sig i væsentlig Grad, bliver Renten at forhøje, nedsætte eller inddrage under Hensyn til de indtrufne Forandringer. Saadanne Forandringer i Renten kan dog ikke finde Sted, naar der er forløbet 5 Aar efter Rentens første Fastsættelse.*

§ 37.

Stk. 1. *Bliver Direktoratet, f. Eks. gennem Meddelelser fra andre Myndigheder, Rentenyderens paarørende eller andre private, opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilkendte Rente, træffer det efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme paagældende til Gode, idet det om fornødent drager Omsorg for, at Rentenyderen umyndiggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 §§ 2—3, 38 og 46, eller at der paa anden Maade gribes ind efter Lovgivningens Regler, jfr. Kap. XVIII i Lov om offentlig Forsorg.*

Stk. 2. *Forsaavidt angaar en Rentenyder, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning paa en i Henhold til Lovgivningen om offentlig Forsorg anerkendt Anstalt eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, drager Direktoratet Omsorg for, at den en saadan Person tilkommende Rente efter Omstændighederne udbetales til Dækning af de med nævnte Ophold forbundne Udgifter; det eventuelt tiloversblevne Beløb udbetales paagældende selv, jfr. herved Stk. 1.*

Stk. 3. *Ved Anvendelsen af Reglen i Stk. 2 bliver der at tage Hensyn til, hvorvidt paagældende har Forsørgelsespligt overfor andre. Renten skal da i Trangtilfælde fortrinsvis anvendes til Fyldestgørelse af saadan Forsørgelsespligt.*

Stk. 4. *Forsaavidt det Beløb, der i Henhold til Stk. 2 og 3 i det enkelte Tilfælde kan anvendes til Dækning af Udgifter ved paagældendes Anbringelse, maatte overstige det Beløb, det efter de til enhver Tid gældende Regler paahviler Patienten selv eller i Trangtilfælde vedkommende*